

ตอนที่ 5

ชีวภาพ

บทที่ 18

พิชพารณธรรมชาติ

รศ. วรรณาศิริ เดชะกุปต์

ความหมายของพิชพารณธรรมชาติ

พิชพารณธรรมชาติ หมายถึง พิชที่ขึ้นโดยธรรมชาติซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะอากาศ และความชื้นที่ได้รับ

ความเจริญเติบโตของพิช

พิชสีเขียวต้องการปัจจัย 4 ชีว์ได้แก่ น้ำ แสงแดด คาร์บอนไดออกไซด์ และเกลือแร่ เพื่อช่วยในการปรุงแต่งอาหาร น้ำและเกลือแร่ที่ละลายจะให้ผลผ่านผิวดินเข้าสู่รากพิช และผ่านขั้นสูงลำต้น ก้าน กิ่ง และใบ ด้วยวิธีการสงเคราะห์พิช และในวิธีการนี้ก้าวcarบอนไดออกไซด์ ซึ่งถูกคัดเข้าทางใบก็จะเข้าไปรวมกับน้ำ และแสงแดดทำให้เกิดอาหารของพิช คือ สารโปไฮเดรท ส่วนน้ำที่เหลือใช้จะระบายออกสู่อากาศโดยทางใบ กระบวนการทั้ง 2 วิธีนี้ทำให้พิชมีความเจริญเติบโต

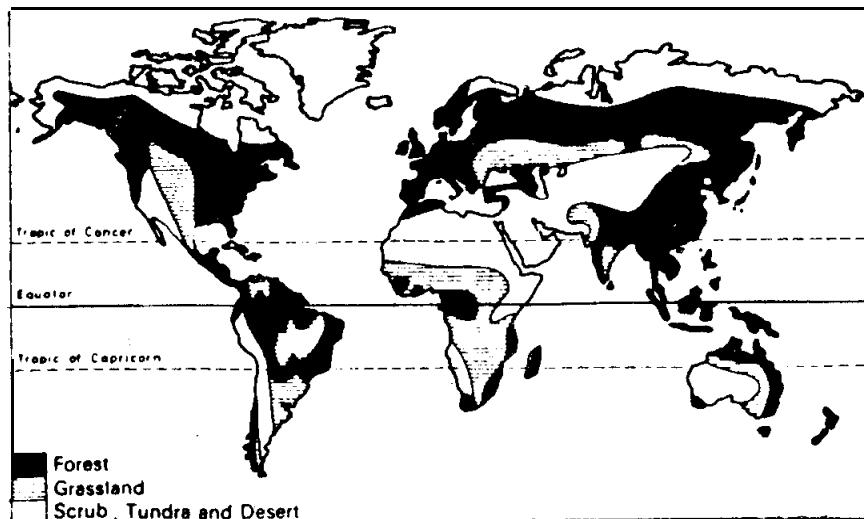
อุณหภูมิและน้ำเป็นสิ่งจำเป็นต่อความเจริญเติบโตของพิช พิชจะเติบโตในบริเวณที่มีอุณหภูมิสูงกว่า ๖๗. (42° F) แต่ถ้าในบางบริเวณในฤดูหนึ่งมีอุณหภูมิต่ำกว่า ๖๗. และในอีกฤดูหนึ่ง มีอุณหภูมิสูงกว่า ๖๗. พิชก็จะเติบโตได้ในสภาพฤดูกาลนั้น พิชเหมือนกับสัตว์ คือ พยายามที่จะปรับปรุงตัวให้เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมทางกายภาพโดยเฉพาะอุณหภูมิและน้ำ แต่อุณหภูมิและน้ำในแต่ละพื้นที่มีไม่สม่ำเสมอ กัน ดังนั้นจึงมีผลทำให้พิชขึ้นโดยธรรมชาติ มีลักษณะแตกต่างกันทั้งโดยขนาดและรูปร่าง ในพื้นที่ที่อากาศร้อน มีฝนตกหนัก พิชมักขึ้นหนาทึบ ในสภาพป่า ในขณะบางพื้นที่ที่มีฝนตกเล็กน้อยมีเพียงหญ้าขึ้น อย่างไรก็ตามปัจจัยอื่น ๆ เช่น

ดิน ลักษณะภูมิประเทศ ก็มีส่วนทำให้ลักษณะของพืช และการกระจายของพืชแตกต่างกันอีก อีกด้วย ตัวอย่างเช่น ด้านหน้าของพื้นที่สูงหรือภูเขาที่ตั้งร้าบลมฝน จะมีพืชขึ้นเป็นลำต้นสูงใหญ่ มากกว่าบริเวณด้านหลังภูเขา นอกจากนี้มนุษย์ยังมีส่วนทำให้พืชที่ขึ้นโดยธรรมชาติมีลักษณะแตกต่างกันอีกด้วย โดยมนุษย์ได้ถูกทางป่า เพื่อนำพื้นที่มาใช้ในการเกษตร

ประเภทของพืชพรรณธรรมชาติ

นักภูมิศาสตร์จำแนกพืชพรรณธรรมชาติตามลักษณะที่ปรากฏออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ป่าไม้
2. ทุ่งหญ้า
3. ทะเลทราย

รูป 18.1 พืชพรรณธรรมชาติ

ป่าไม้

ป่าไม้ปะการังอยู่ในบริเวณที่มีความชื้นมากที่สุด ประจำปีมากกว่า 100 เซนติเมตร (40 นิว) ขึ้นไป ป่าไม้ประจำปีน้อยกว่า 40 นิว ไม่สามารถทนต่อความแห้งแล้งทั้งปี ไม่สามารถรอดชีวิตได้

ป่าไม้ธรรมชาติจำแนกตามทำเลที่ตั้งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ป่าไม้เขตร้อน
2. ป่าไม้เขตตอบอุ่น

1. ป่าไม้เขตร้อน (TROPICAL FOREST)

ป่าไม้เขตร้อน อาจจะเรียกอีกชื่อหนึ่งได้ว่า “ป่าไม้ในระยะละติจูดต่ำ” เป็นป่าที่พบในพื้นที่ระหว่างเส้นทร็อปิกทั้งสอง (ทร็อปิก ออฟ แคนเชอร์ และ ทร็อปิกอฟ แคบปริคอร์น) หรือระหว่างละติจูด $23\frac{1}{2}$ องศาเหนือ ถึง $23\frac{1}{2}$ องศาใต้ แต่เนื่องจากบริเวณฝนตกและอุณหภูมิที่พื้นดินได้รับไม่สม่ำเสมอ ก็จะทำให้ป่าไม้เขตร้อนมีลักษณะแตกต่างกัน จำแนกได้เป็น 2 ชนิดคือ

- 1.1 ป่าดิบคุนย์สูตร
- 1.2 ป่าผลัดใบเขตร้อน

1.1 ป่าดิบคุนย์สูตร (EQUATORIAL EVERGREEN FOREST)

ป่าชนิดนี้มีชื่อเรียกได้หลายชื่อ เช่น ป่าดงดิบ, ป่าฝนคุนย์สูตร ป่าไม้ไม่ผลัดใบเขตร้อน, ป่าเซลวา (SELVA) หรือเซลวัส (SELVAS) เป็นชื่อเรียกในบริเวณลุ่มแม่น้ำแอมะซอนในทวีปอเมริกาใต้ (เซลวา เป็นคำอีกพจน์ เซลวัส เป็นคำพูดพจน์)

ที่ตั้ง

ป่าดิบคุนย์สูตรส่วนมากพบในระยะละติจูด ประมาณ 10 องศาเหนือ ถึง 10 องศาใต้ ในทวีปต่าง ๆ คือ

ทวีปแอเชีย	พบทนาແນ່ນໃນພື້ນທີ່ກາງຕອນໄຕຂອງທວີປ່ອມ ເຊັ່ນໃນສຫພັນຮົມມາເລເຊີຍ, ສາທາລະ-ຮັກອິນໂດນີເຊີຍ ແລະ ສາທາລະ ນຣັງພິລິບປິນສໍຖາງຕອນໄຕ
ທວີປ່ອເອົກ	ພບທนาແນ່ນຮົມອ່າວົກິນີ (GL-F OF GUINEA ອູ່ກາງຕະວັນຕກ) ແລະ ລຸ່ມແມ່ນ້ຳ ທ້າອີ້ນ ຢ້ອງ ຄອງໂກ (ZAIRO ຢ້ອງ CONGO ເປັນແມ່ນ້ຳອູ່ໃນຕອນກາລາງ ຂອງທວີປ່ອມ ໄທລົງສູ່ມາສຸມທຽບແອດແລນຕິກ)
ທວີປ່ອເມັນາໄຕ	ພບທนาແນ່ນບຣິເວັນລຸ່ມແມ່ນ້ຳແອມະຊອນ (AMAZON) ຜຶ່ງອູ່ກາງຕອນເໜີໂອ ຂອງທວີປ່ອມ

ລັກຄະະອາການ

ປາດີບຄູນຍື່ງສູ່ຕຽບໃນບຣິເວັນທີ່ອາກາມມີອຸນຫຍມີສູງຕລອດປີ ເຊີ່ຢີປະຈຳປີປະມານ 27°ສ. (80°ພ.) ແລະ ຝັນຕກທັກຕລອດປີ ປົມມາຟັນຕກເລີ່ມປະຈຳປີໄໝ່ຕໍ່ກວ່າ 200 ຊມ. (80 ນິ້ວ) ຝັນຕກສ່ວນໃໝ່ໃນເວລາປ່າຍແລະ ເປັນຝັນປະເກາດເກີດຈາກການພາຄວາມຮ້ອນ (CONVECTIONAL RAIN)

ລັກຄະະປໍາໄນ້

ໄກດີບຄູນຍື່ງສູ່ຕຽບປະກອບດ້ວຍຕົ້ນໄໝ່ໃໝ່ຫຍຸ້ນ້ອຍຫຼັ້ນທනາແນ່ນ ແລະ ເງື່ອວັນຍຸ່ມຕລອດປີ ຕົ້ນໄໝ່ ມີພັນຮົມກາມຍາຍ ມີລຳຕົ້ນສູງຕຽບ ບາງຕົ້ນສູງເໜືອພື້ນດິນປະມານ 37 ພມຕາ (120 ພຸດ) ສ່ວນໃໝ່ ເປັນໄໝ່ເນື້ອແຂງ ແຕ່ມີໄໝ່ເນື້ອອ່ອນປະປັນ ໄນໄປໃໝ່ແລະ ໄນມີການຜລັດໃບທີ່ ໃບຂອງຕົ້ນໄໝ່ສູງທີ່ເຂັ້ນ ເບີຍດີຊັດກັນເປັນຮ່ວມເງັກຄລຸມພື້ນທີ່ເປັ້ນລ່າງ ທຳໄໝ່ໄໝ່ຄ່ອຍໄດ້ຮັບແສງແດດອຍ່າງເຕັມທີ່

ປາໜີດນີ້ປະກອບດ້ວຍຕົ້ນໄໝ່ 3 ຮະດັບຄືອ

ຮະດັບສູງ	ໄດ້ແກ່ ຕົ້ນໄໝ່ທີ່ລຳຕົ້ນສູງ ແລະ ມີຮາກອວນໃໝ່ ສູງປະມານ 80 ພຸດຫຼັ້ນໄປ
ຮະດັບກາລາງ	ໄດ້ແກ່ ຕົ້ນໄໝ່ທີ່ມີລຳຕົ້ນສູງ ປະມານ 50 ພຸດຫຼັ້ນໄປ ເຊັ່ນ ຕົ້ນໄໝ່ຕະກູລ ປາລິມ (ຕາລ ມະພ້າວ້າ ຫລວ) ເປັນຕົ້ນ

ຮະດັບຕໍ່າ

ເຊັ່ນ ເພີ່ນ ພູ້ ເປັນຕົ້ນ

ແຕ່ໃນບຣິເວັນທີ່ລຸ່ມປາກແມ່ນ້ຳ ແລະ ຂາຍຝຶ່ງທີ່ມີນ້ຳທະເລກທຸລະກິ່ງ ຈະປາກງູບເປັນປ້າຍເລັນ ອີ່ວີ່ ປ່າເລັນນ້ຳເຄີມ (MANGROVE) ປາໜີດນີ້ປະກອບດ້ວຍ ຕົ້ນໄໝ່ພຸ່ມມີຮາກຍາວແກ່ກະຈາຍຄລ້າຍ

รูปพัด และมีบางส่วนอยู่เหนือระดับน้ำทะเล ไม้ตรากูลสำคัญได้แก่ แสม และโงกกา

ในบริเวณป่าดิบคุนย์สูตร เดิมไปด้วยสัตว์หลายประเกททั้งสัตว์ใหญ่และสัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่ ได้แก่ ช้าง สัตว์เล็กได้แก่ นกและแมลงต่าง ๆ นอกจากนี้ตามพื้นดินยังอุดมด้วย ในบริเวณลุ่มแม่น้ำเต็มไปด้วย ระบะ เป็น สัตว์เหล่านี้บางชนิดมีพิษ และเป็นพาหะนำโรคภัยต่าง ๆ มาสู่มนุษย์

พันธุ์ไม้สำคัญ

ตัวอย่างพันธุ์ไม้สำคัญ ได้แก่ มะอกกาเน (MAHOGANY) มะเกลือ (ELBONY) ชินโคนา (CINCHONA) ยางพารา (PARA RUBBER) และ มะพร้าว (COCONUT TREE)

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ป่าดิบคุนย์สูตร อำนวยประโยชน์ให้แก่มนุษย์หลายประการ เช่น

ให้น้ำอิม ใช้ทำเครื่องเรือน เช่น ไม้มะอกกาเน ไม้มะเกลือ เป็นต้น

ใช้เป็นพื้น ให้ความร้อนได้เป็นอย่างดี เช่น แสม และโงกกา เป็นต้น

ให้น้ำยาง เช่น ต้นยางพารา เป็นต้น

ใช้ทำยา เช่น เปลือกตันชินโคนา เป็นต้น

ให้ผลรับประทาน เช่น BRAZIL NUT เป็นต้น

1.2 ป่าผลัดใบเขตร้อน (TROPICAL DECIDUOUS FOREST)

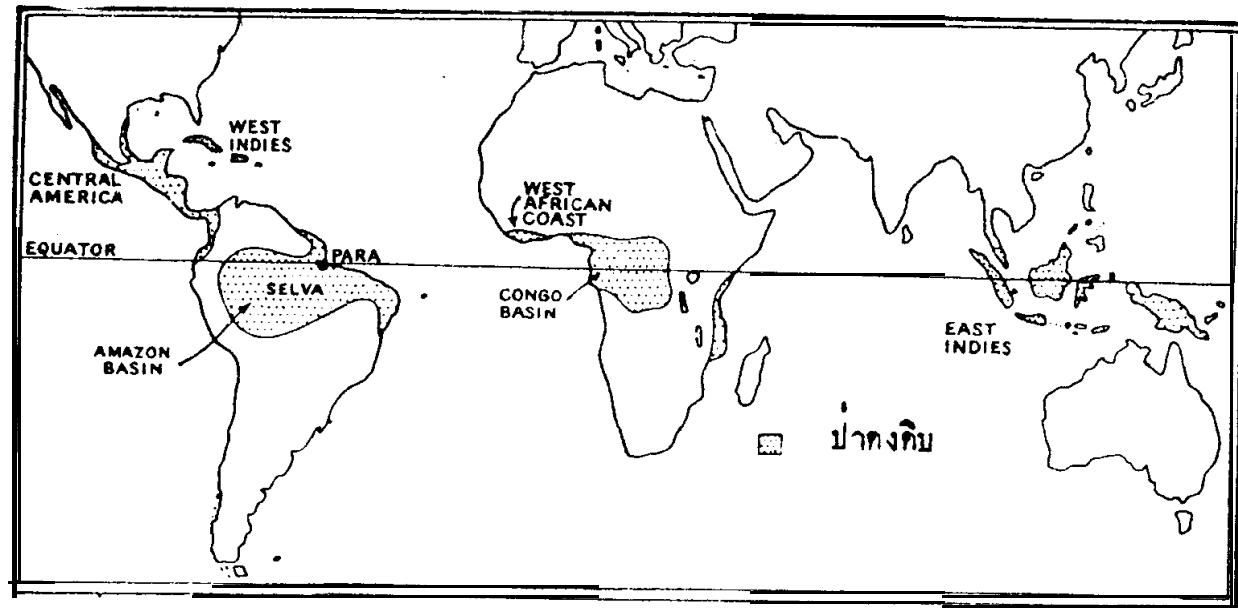
ป่าชนิดนี้มีชื่อเรียกได้หลายชื่อ เช่น ป่าใบกว้างเขตร้อน หรือ ป่ามรสุมเขตร้อน (เรียกโดยเฉพาะในทวีปแอเชีย ที่อยู่ในอิทธิพลของลมมรสุม เป็นส่วนใหญ่)

ป่าผลัดใบเขตร้อนตั้งอยู่เหนือเขตป่าดิบคุนย์สูตร ในระยะละติจูดประมาณ 10 องศา เหนือ และได้จนถึง 25 องศาเหนือและใต้ พぶในทวีปต่าง ๆ คือ

ทวีปแอเชีย - พบทนาแน่นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น พม่า ไทย ลาว เขมร เวียดนาม และฟิลิปปินส์ นอกจากนี้พบท้อกในภูมิภาคเอเชียใต้ เช่น อินเดีย เป็นต้น

ทวีปอเมริกาเหนือ - พบท่อในประเทศกลุ่มอเมริกากลาง เช่น กัวเตมาลา นิカラากัว เป็นต้น และประเทศหมู่เกาะอินดิสตะวันตก เช่น คิวบา จาไมกา เป็นต้น

ประเทศอสเตรเลีย - พบทกตองเหนือ

รูป 18.2 แผนที่แสดงที่ตั้งของป่าดงดิบในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

ลักษณะอากาศ

ป้าผลัดใบเขตร้อนเพ็บในบริเวณที่มีอุณหภูมิสูงตลอดปี เช่นเดียวกับป่าดิบคุนย์สูตร แต่มีปริมาณฝนตกเฉลี่ยปานกลาง โดยเฉพาะในฤดูร้อน ป่านิดนี้ปราศจากอยู่ทั่วไปในพื้นที่ที่มีลักษณะอากาศคล้ายโดยทั่วไป คือ มีฤดูฝนสลับกับฤดูแล้ง หรือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้จำแนกออกเป็น 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว ในฤดูร้อนมีฝนตก ส่วนใหญ่เป็นประเภทฝนภูเขา (RELIEF RAIN)

ลักษณะป่าไม้

ป้าผลัดใบเขตร้อนประกอบตัวยั่นไม้ขบนาดใหญ่น้อย เมื่อเปรียบเทียบกับป่าดิบคุนย์สูตรแล้ว ลำต้นไม้สูงใหญ่ ไม่ขึ้นหนาแน่น และมีพันธุ์ไม้น้อยชนิดกว่า ส่วนมากเป็นไม้เนื้อแข็ง และเป็นไม้ผลัดใบ คือต้นไม้จะหลัดใบกึ่งในฤดูหนาว อากาศแห้งแล้ง และจะผลิใบเชี่ยวชาญอุ่นในฤดูที่มีฝนตก ป่านิดนี้มีสภาพเป็นป่าโปร่ง พันธุ์ไม้ขั้นล่างจึงมีมาก

ป้าผลัดใบเขตร้อน อาจกล่าวเป็นป่าดิบคุนย์สูตรได้ถ้าอยู่ในพื้นที่ที่มีฤดูร้อนที่มีฝนตกเป็นระยะเวลานาน และอาจกล่าวเป็นทุ่งหญ้าได้ถ้าอยู่ในพื้นที่ที่มีช่วงเวลาฤดูฝนตกลงสั้น และมีฝนตกน้อย

ปัจจุบันป่านิดนี้มีจำนวนลดน้อยลงเนื่องจากการขยายพื้นที่เกษตรและการทำประโภช์ จากป้าไม้ของประชากรในท้องถิ่นนั้น ๆ

พันธุ์ไม้สำคัญ

ตัวอย่างพันธุ์ไม้สำคัญ ได้แก่ ไม้สัก (TEAK) ไม้จันทน์ (SANDAL WOOD) ไผ่ (BAMBOO) อะคาเซีย (ACACIA) หรือกระถินธรรค์ และยูคาลิปตัส (EUCALYPTUS)

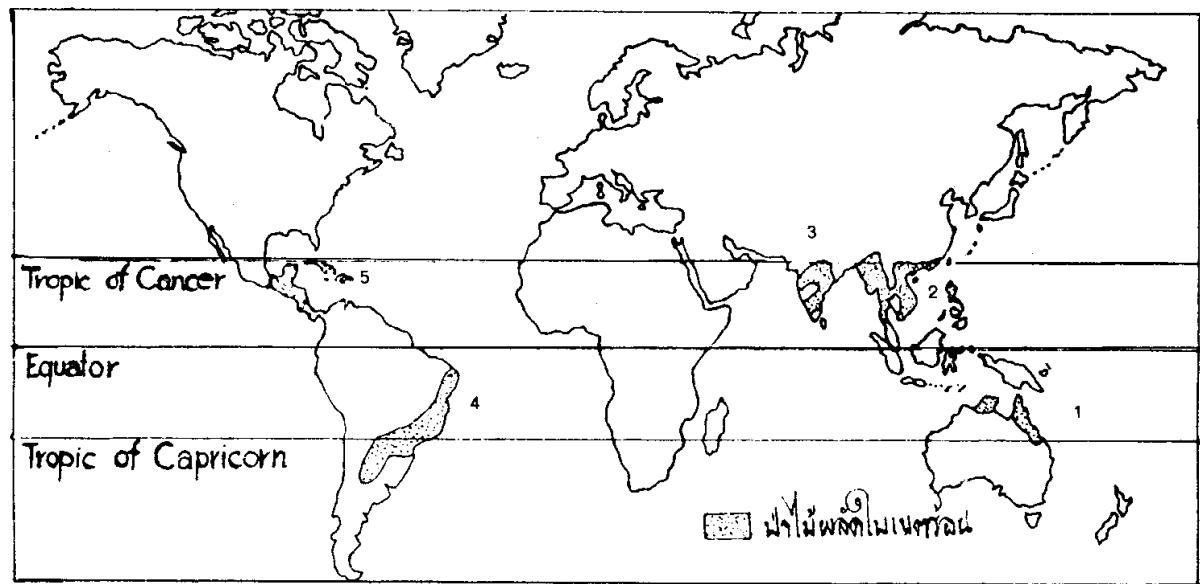
ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ป้าผลัดใบเขตร้อน เช่นเดียวกับป่าดิบคุนย์สูตร ให้ประโยชน์แก่มนุษย์หลายประการ เช่น

ให้เนื้อไม้ - ไม้เนื้อแข็งที่มีค่าทางเศรษฐกิจสูงก็มีกันดีในวงการอุตสาหกรรมต่อเรือ และสร้างบ้านเรือน เครื่องเรือน ได้แก่ ไม้สัก

ใช้ทำยา - เช่น ใบของยูคาลิปตัส เป็นต้น

ให้ยาง (RAISIN) และฟ้าด (TANNIN) ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ในการอุตสาหกรรมหลายอย่าง เช่น สี พอกหนัง เป็นต้น

1. ออสเตรเลีย (ตอนเหนือ)
2. ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยกเว้นมาเลเซีย
3. อินเดีย
4. อเมริกาใต้ (ตะวันออก)
5. อเมริกากลางและหมู่เกาะอินดีสตะวันตก

รูป 18.3 ป่าไม้แล้งในเขตต้อนในภูมิภาคต่างๆ ของโลก

2. ป่าไม้เขตอบอุ่น (TEMPERATE FOREST)

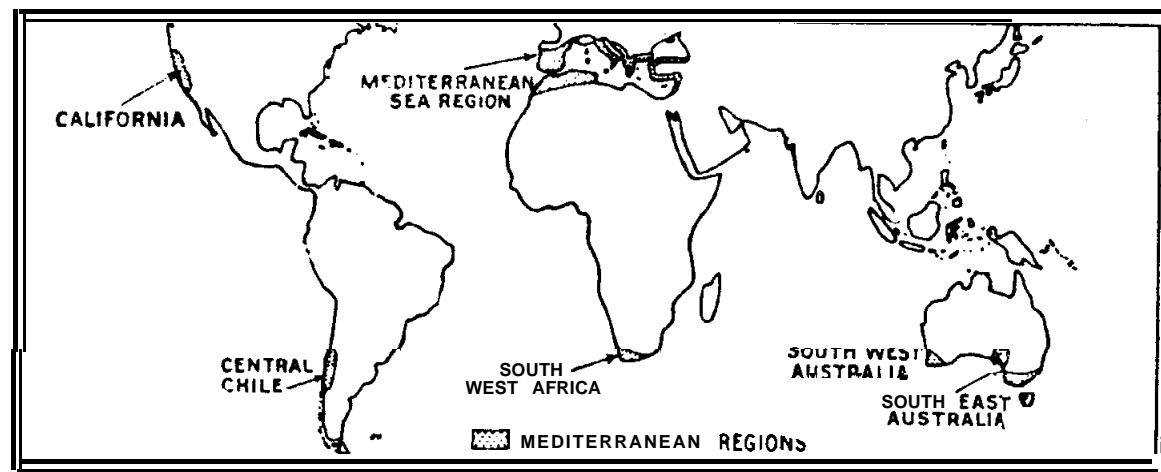
ป่าไม้เขตอบอุ่น หรือป่าไม้ในระยะละติจูดกลาง เป็นป่าไม้ที่พบในบริเวณละติจูด เขตหนาว ประกอบด้วยต้นไม้เข็มที่มีลักษณะแตกต่างกัน จำแนกได้เป็น 4 ชนิดคือ

2.1 ป่าแคร์เมดิเตอร์เรเนียน (MEDITERRANEAN SCRUB)

ที่ตั้ง

ป่าแคร์เมดิเตอร์เรเนียน ตั้งอยู่ในเขตกึ่งเมืองร้อน (SUBTROPIC) ในระยะละติจูด ระหว่าง 30-45 องศาเหนือและใต้ ส่วนมากพบรากชายฝังตะวันตกในทวีปต่าง ๆ ดังนี้

ทวีปแอฟริกา	- บริเวณชายฝังตะวันตกrim ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลเดด
ทวีปยุโรป	- ชายฝังด้านใต้ริมทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทวีปอเมริกาเหนือ	- ชายฝังตะวันออกของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา
ทวีปแอฟริกา	- ชายฝังตะวันตกเฉียงเหนือ และชายฝังด้านใต้ของทวีป
ประเทศไทย	- ชายฝังตะวันตกเฉียงใต้ และชายฝังด้านใต้

รูป 18.4 บ้านดิเตอร์เรนีขันในภูมิภาคต่างๆ ของโลก

ลักษณะอากาศ

ป่าเมดิเตอร์เรเนียนพบในบริเวณที่อยู่ในเขตแปรปรวนของลมประจำปีที่พัดผ่าน 2 ชนิดคือ ลมศีนค้า ซึ่งมีระยะเวลาพัดในฤดูร้อน และลมประจำ mùaหนาว ซึ่งมีระยะเวลาพัดในฤดูหนาว ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีลักษณะอากาศแตกต่างกัน คือในฤดูร้อน อากาศร้อนและแห้งแล้ง อุณหภูมิเฉลี่ยประจำเดือนประมาณ 21.2°C . (70°F) ในฤดูหนาว อากาศอบอุ่น มีฝนตก อุณหภูมิเฉลี่ยประจำเดือนประมาณ 10°C . (50°F) หรืออาจจะลดต่ำกว่าหนึ่ง ปริมาณฝนตกเฉลี่ยปีกลางระหว่าง 500 มม.-760 มม. (20-30 นิว)

ลักษณะป่าไม้

ป่าเมดิเตอร์เรเนียนประจำตอนตัวข้างใต้มีลักษณะเป็นพุ่ม เตี้ย ๆ มีใบเล็ก แข็ง หนา และผิวใบมัน (เพื่อป้องกันการระเหยของน้ำ) มีเปลือกหนา บางชนิดมีรากลึก (เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง) ต้นไม้เหล่านี้สามารถปรับตัวเข้าได้ดีกับสภาพอากาศที่แห้งแล้งในฤดูร้อน ด้วยเหตุนี้ ป่าเมดิเตอร์เรเนียน จึงเป็นป่าไม้เขียวชอุ่ม ไม่มีการผลัดใบตลอดปี

พันธุ์ไม้สำคัญ

ตัวอย่างพันธุ์ไม้สำคัญ ได้แก่ คอร์ก ออค (CORK OAK) ยูคอลิปตัส ในออสเตรเลีย ซึ่งเป็นพันธุ์jarrah (JARRAH) และคาร์รี (KARRI) ซีดาร์ (CEDAR) ลาเวนเดอร์ (LAVENDER) และไม้สกุลส้ม (CITRUS FRUIT TREES) เช่น ส้ม มะกอก มะนาว เป็นต้น

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ไม้บางชนิด เช่น คอร์ก ออค มีเปลือกหนาและมีน้ำหนักเบา จึงใช้ทำจุกอัดขวด ส่วนยูคอลิปตัส เด็กดันน้ำมันจากใบใช้ทำยา พากไม้สกุลส้มได้น้ำผลไม้ใช้ทำน้ำผลไม้คั้น ผลไม้มากแห้ง และผลไม้เชื่อม เป็นต้น แต่ปัจจุบันเพื่อป่าเมดิเตอร์เรเนียนที่ขึ้นโดยธรรมชาติ มีจำนวนลดน้อยลง เพราะได้มีการตัด伐 ใช้พื้นที่ทำการเกษตรเพิ่มขึ้น

2.2 ป่าฝนเขตตอบอุ่น (TEMPERATE RAIN FOREST)

ที่ตั้ง

ป่าฝนเขตตอบอุ่น ตั้งอยู่ในเขตกึ่งเมืองร้อน เช่นเดียวกับป่าเมดิเตอร์เรเนียน ในระดับละติจูดประมาณ 25-40 องศาเหนือใต้ แต่ส่วนมากพบรากษายังคงจะวันออก ในทวีปต่าง ๆ ดังนี้

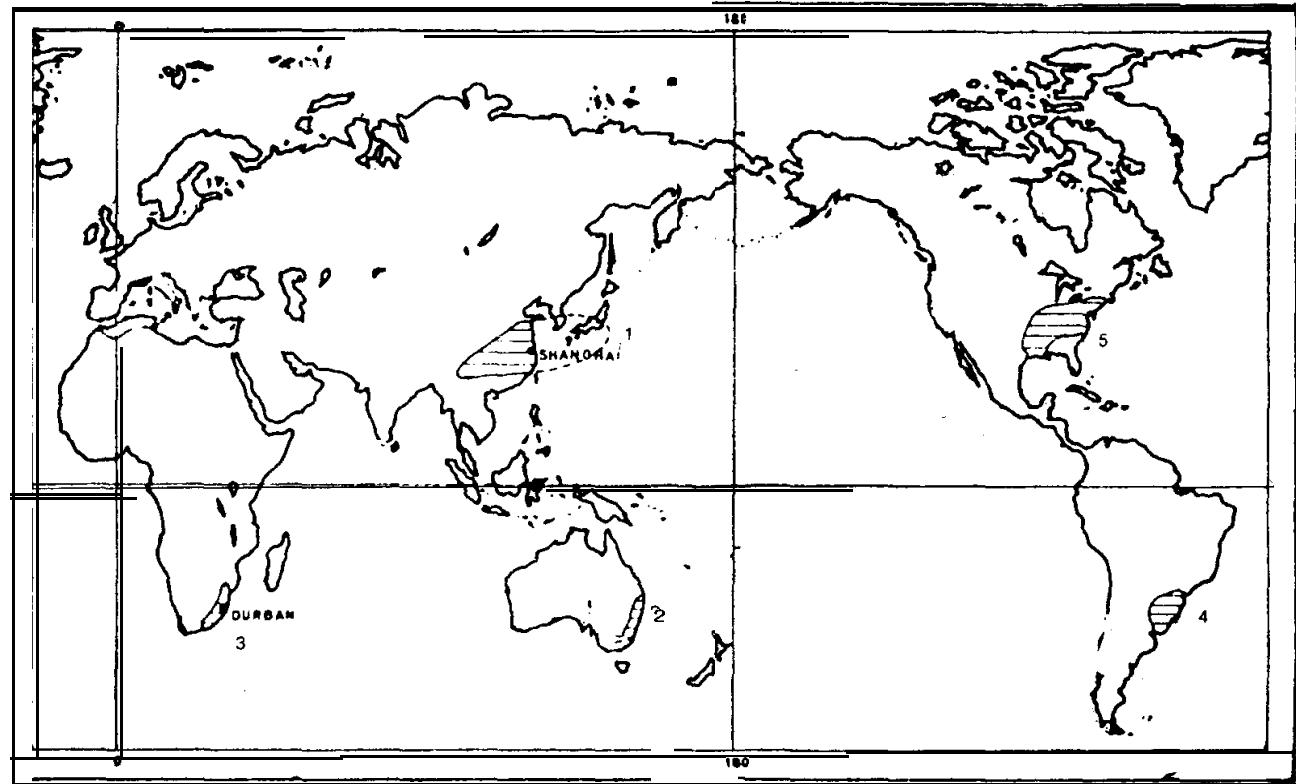
ทวีปแอฟริกา	- ภูมิภาคแอฟริกาตอนกลาง คือ ญี่ปุ่น (ตอนกลาง และใต้) และจีน (ชายฝั่ง)
ทวีปอเมริกาเหนือ	- สหรัฐอเมริกา (ชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้)
ทวีปอเมริกาใต้	- บราซิล (ชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้)
ทวีปแอลฟริกา	- สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ (ชายฝั่งตะวันออก)
ออสเตรเลีย	- ชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้
นิวซีแลนด์	- เกาะเหนือ

ลักษณะอากาศ

ป่าฝนเขตตอบอุ่นมักปรากฏอยู่ในพื้นที่ที่มีอากาศตอบอุ่นตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 14°C. (58°F.) และมีปริมาณฝนตกชุกตลอดปี เฉลี่ยประจำปี 45 นิ้ว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นฝนตกในฤดูร้อน

ลักษณะป่าไม้

ป่าเขตตอบอุ่น ประกอบด้วยต้นไม้ที่มีขนาดสูงไม่มากนัก ส่วนใหญ่ไม่เป็นเชิงซ้อนอุ่นตลอดปี แต่มีบางพันธุ์ที่เป็นไม้ผลัดใบใบกร้าง

1. สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. ออสเตรเลีย

3. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
4. บราซิล

5. สหรัฐอเมริกา

รูป 18.5 ป้าพนเขกอนอุ่นในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

พันธุ์ไม้สำคัญ

ตัวอย่างพันธุ์ไม้สำคัญ “ได้แก่ เกอบราโก (QUEBRACHO ในราชิล) เอเวอร์กรีน ออค (EVERGREEN OAK) ในจีนและญี่ปุ่น แมกโนเลีย (MAGNOLIA) การบูร (CAMPHOR) ไฝ ซีดาร์ ยูคัลิปตัส สนไซเปรส ในสหรัฐอเมริกา สนปารานา (PARANA PINE ในทวีป อเมริกาใต้ และสนที่เรียกว่า เครวี (KAURI) ในนิวซีแลนด์

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

สำหรับไม้เนื้อแข็ง ให้ประโยชน์ทางด้านเนื้อไม้ แต่มีบางพันธุ์ให้น้ำมันใช้ทำยา เช่น การบูร และยูคัลิปตัส บางพันธุ์ เช่น เกอบราโก ให้ผ้าซึ่งใช้ในอุตสาหกรรมฟอกหนัง ส่วน ไม้เนื้ออ่อน เช่น ไม้ตรากูลสน นอกจากจะใช้เป็นวัสดุบินวงการอุตสาหกรรมยื่อไม้และกระดาษ เครื่องเล่นของเด็กและเครื่องใช้ภายในบ้านที่มีน้ำหนักเบาแล้วบางพันธุ์ เช่น สนปารานา สนไซเปรส ยังให้ยางสน (RAISIN) และน้ำมันสน (TURPENTINE) ซึ่งใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรม ต่อเรือและอุตสาหกรรมเคมีอีกด้วย

2.3 ป่าไม้ผลัดใบเขตตอนอุ่น

ที่ตั้ง

อยู่ในระดับดิจูดประมาณ 30-50 องศาเหนือэкที่ ส่วนมากพบในทวีปต่าง ๆ ในซีกโลกเหนือ ดังนี้

ทวีปแอเชีย	- ภูมิภาคเอเชียตะวันออก เช่น จีน ญี่ปุ่น และเกาหลี
ทวีปยุโรป	- ยุโรปกลาง ยุโรปตะวันตก และยุโรปตะวันออก
ทวีปอเมริกาเหนือ	- สหรัฐอเมริกา (บริเวณที่รบกวนภายในตอนกลาง) และแคนาดา (ใต้)

ลักษณะอากาศ

ป่าไม้ชนิดนี้ปราศจากภัยหนาวในบริเวณที่ลักษณะอากาศคล้ายป่าโกร่งเขตหนาว คือ มีฤดูชื้น สลับฤดูแล้ง แต่แตกต่างกันตรงอุณหภูมิที่มีระดับต่ำกว่า คือ ในฤดูร้อน อากาศอบอุ่นคงทั้งวัน ฤดูหนาว อุณหภูมิประมาณ 15.6°C . (60°F .) ปริมาณฝนตกปานกลางจนถึงฝนตกหนัก ในฤดูหนาว อากาศหนาวจัด และแห้งแล้ง อุณหภูมิลดลงต่ำกว่า 6.1°C . (43°F .)

ลักษณะป่าไม้

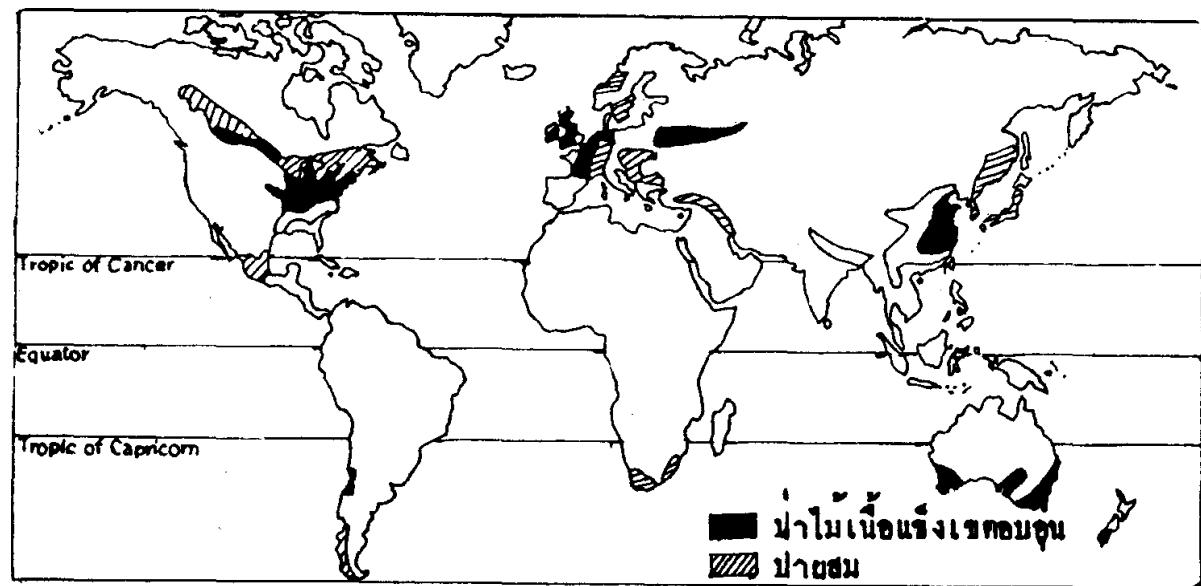
ประกอบด้วยต้นไม้มีหลักขนาดใหญ่และเป็นไม้พุ่ม ใบกว้าง และมีสีเขียวในฤดูร้อนที่มีฝนตก และสัตว์ใบทึ้งหมัดในฤดูหนาวที่แห้ง สวยงามเป็นไม้เนื้อแข็ง ป่าไม้ผลัดใบเขตอบอุ่นโดยธรรมชาติมีอยู่มาก ทั้งนี้ เพราะ ป่าชนิดนี้ตั้งอยู่ในพื้นที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น ตั้งนั้น จึงทำให้มีการตัด伐ไป เพื่อใช้พื้นที่ทำการตั้งบ้าน ทำการเกษตร และอุดสาหกรรม ปัจจุบันได้มีการปลูกป่าขึ้นในบางบริเวณ

พันธุ์ไม้สำคัญ

ได้แก่ โอค (OAK) บีช (BEECH) เอล์ม (ELM) เชสต์นัท (CHESTNUT) เมเปิล (MAPLE) วอลนัท (WALNUT) ป้อปแลร์ (POPLAR) แอช (ASH) ฮิกออรี (HICKORY) และไฮเซล (HAZEL)

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ไม่นื้อแข็งในเขตอบอุ่น ให้ประโยชน์ในการก่อสร้าง และทำเครื่องเรือน บางชนิด ให้ผลไม้สดที่กินได้ เช่น แอปเปิล พลัม แพร์ และเชอร์รี เป็นต้น บางชนิดให้ผลไม้จำพวก เปปีลอกแข็ง (NUT) ที่นำไปใช้ทำขนม ลูก gwadu ของบเดี้ยวได้ เช่น HAZET NUT, CHESTNUT (ไทยเรียกเก้าอี้) WALNUT (ไทยเรียกมันยี่อ) และบางชนิดในตะกูลเมเปิลให้น้ำหวาน (SAP) ใช้ทำน้ำตาลได้

รูป 18.6 น้ำในพื้นดินในเขตตอนอุ่นในภูมิภาคต่างๆ ของโลก

2.4 ป่าไม้สน (CONIFEROUS FOREST)

ที่ตั้ง

ส่วนใหญ่ป่าไม้สน พบในซีกโลกเหนือ ในระดับดินดูด 50-70 องศา ทวีปที่มีป่าสน เป็นบริเวณกว้างขวาง คือ

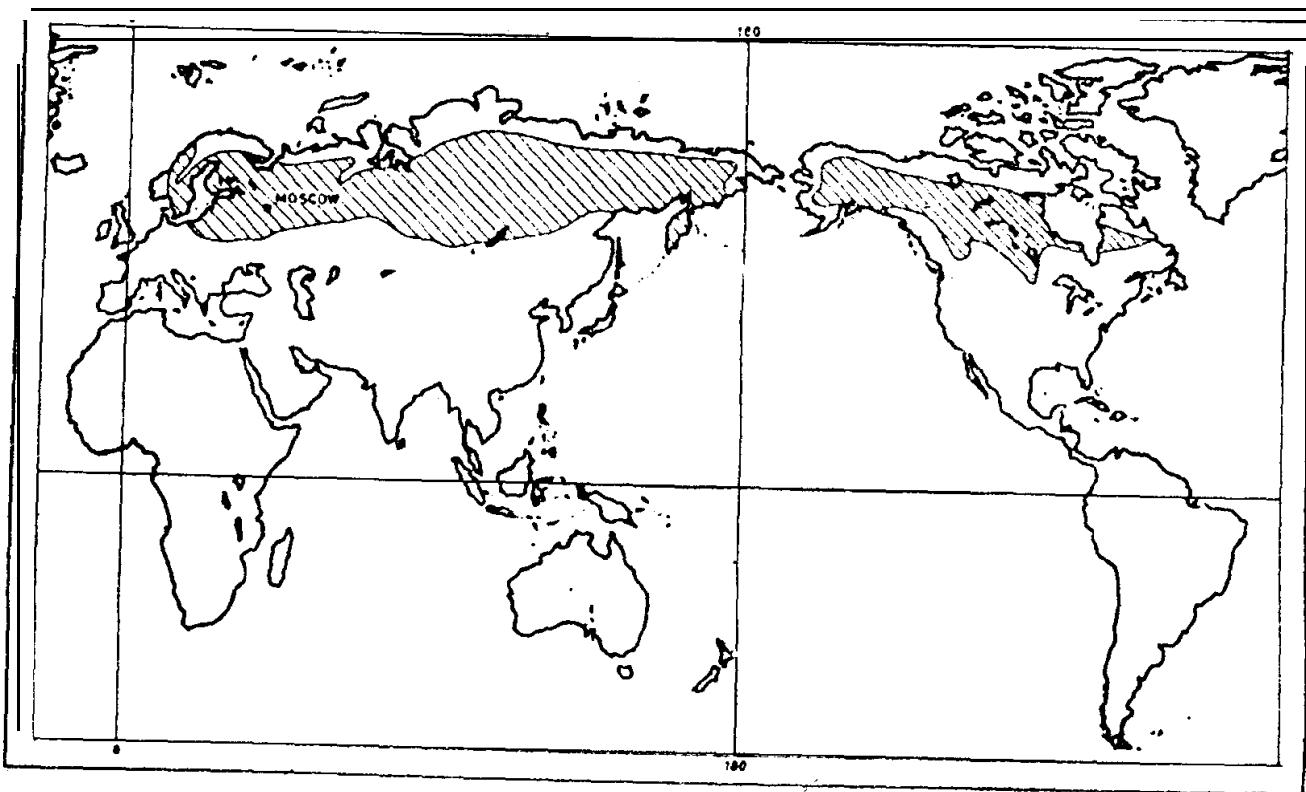
ทวีปเอเชีย	- ตอนเหนือของทวีปในรัสเซียเอเชีย
ทวีปยุโรป	- ตอนเหนือของทวีปในรัสเซียยุโรป กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย เช่น นอร์เวย์ สวีเดน และ ฟินแลนด์
ทวีปอเมริกาเหนือ	- แคนาดาเหนือ และสหรัฐอเมริกา (อะแลสกาและในบริเวณเทือกเขาสูง ทั้งทางตะวันตก ตะวันออกและทางใต้)

หมายเหตุ ป่าสนพบบ้างในซีกโลกใต้ เช่น เกาลีเหนือ เกาลีใต้ของนิวซีแลนด์ ซึ่ลีในทวีปอเมริกาใต้ นอกจากนี้ยังพบอีกในพื้นที่ในระดับดินดูดต่ำที่มีภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง หรือภูเขาสูง

ลักษณะอากาศ

ป่าสนมักพบในบริเวณที่มีภูมิอากาศแบบหน้าร้อนชื้นโลก ซึ่งเป็นลักษณะอากาศที่ มีฤดูหนาวยาวนาน อากาศหนาวจัดและมีหิมะตกปกคลุม มีอุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง ฤดูร้อน มีระยะเวลาสั้นและอบอุ่น มีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 18 °C. (68 °F.) ปริมาณฝนตกน้อยระหว่าง 250-500 มม. (10-20 นิ้ว) และมักตกในฤดูร้อน ลักษณะอากาศแบบนี้มีความชุ่มชื้นมาก ซึ่ง ส่วนใหญ่มาจากทิศ

506

รูป 18.7 มีสันในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

ลักษณะป่าไม้

ป่าไม้สนประกอบด้วยต้นไม้ที่มีขนาดสูงขึ้นหนาแน่น เป็นต้นไม้ที่มีรูปทรงกรวย กิ่งก้านอ่อน ในลักษณะแหลมคล้ายเข็ม ผิวใบแข็งหนา จัดอยู่ในวงศ์ CONIFERS ป่าชนิดนี้ เป็นป่าไม้เนื้ออ่อน เนียวน้ำอุ่นตลอดปี ไม่มีการผลัดใบ ทำให้มีร่มเงาปกคลุมดินตลอดเวลา จน มีผลทำให้ต้นไม้เล็ก ๆ ในพื้นดินเบื้องล่างไม่มีโอกาสเจริญเติบโต นอกจากมี โมส (MOSS) และตะไคร่น้ำขึ้นหนาแน่น

พันธุ์ไม้สำคัญ

เอนล็อก (HEMLOCK) สปรูซ (SPRUCE) ไพน์ (PINE) เพอร์ (FIR) ลาร์ช (LARCH) และเรดวูด (RED WOOD) หรือซีค沃ีย (SEQUOIA)

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ไม้จากป่าไม้สนส่วนมากนำไปทำเยื่อไม้ (WOOD PULP) สำหรับใช้ทำกระดาษ (PAPER) ต่อไป และยังนำไปใช้ในการก่อสร้าง ทำเสาโทรเลข ไม้อัด ไม้แผ่น กระดาษแข็ง ใช้ทำลังบรรจุของ และห่อผ้าไขสังเคราะห์ที่รู้จักกันเดี๋ยวเรยอง (RAYON) ซึ่งเป็น เชลลูโลส (CELLULOSE) ได้จากเยื่อไม้สปรูซ นอกจากนี้ยังใช้ยางสน และน้ำมันสน กว้างขวางในอุตสาหกรรมสีอีกด้วย

ทุ่งหญ้า

(GRASSLAND)

ความหมายและกานิดของทุ่งหญ้า

ทุ่งหญ้า คือ บริเวณที่เต็มไปด้วยพืชที่มีลำต้นอ่อน ซึ่งได้แก่ หญ้าและวัชพืช ทุ่งหญ้า เป็นพืชพรรณธรรมชาติที่ขึ้นอยู่รับห่วงแด่นป่าไม้ และแทนทะเลกราย ทุ่งหญ้าโดยทั่วไปพบ ในบริเวณที่มีลักษณะอากาศกึ่งชื้น (SUBHUMID) คือมีปริมาณฝนตกระหว่าง 50 ซม.-100 ซม. (20-40 นิ้ว) และกึ่งแล้ง (SEMIARID) คือมีปริมาณฝนตกระหว่าง 25 ถึง 50 ซม. (10-20 นิ้ว)

ประเภทของทุ่งหญ้า

ทุ่งหญ้าจำแนกตามลักษณะและที่ตั้งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ทุ่งหญ้าสะวันนา (SAVANNA)
2. ทุ่งหญ้าเพรี (PRAIRIE)
3. ทุ่งหญ้าแล้ง หรือทุ่งหญ้ากึ่งทะเลกราย (STEPPE)

1. ทุ่งหญ้าสะวันนา

ที่ตั้ง

ทุ่งหญ้าสะวันนา หรือทุ่งหญ้าเขตร้อน (TROPICAL GRASSLAND) ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเดินแดนภายในพื้นที่ป่า ในเขต草原ซึ่งมีลักษณะอากาศที่มีฤดูชื้นแล้ง ฤดูชี้นหมายถึง ฤดูร้อนที่มีฝนตก ซึ่งอาจจะมีระยะเวลานานถึง 5 เดือน สะวันนาพบในทวีปต่าง ๆ ดังแสดงในตารางนี้

ทวีป	บริเวณที่พบ
เอเชีย	ภูมิภาคเอเชียใต้ เช่น ที่ราบสูงเดคานในอินเดีย เป็นต้น ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย เป็นต้น
แอฟริกา	ภูมิภาคแอฟริกากลาง เช่น พื้นที่เนื้อแร่ไดroxองลุ่มแม่น้ำ ชาอีร์ หรือคงโก เป็นต้น ภูมิภาคแอฟริกาตะวันตก เช่น ตอนกลางของไนจีเรีย เป็นต้น ภูมิภาคแอฟริกาตะวันออกในบริเวณที่ราบสูง
อเมริกาเหนือ	อเมริกากลางและประเทศในหมู่เกาะอินเดียตะวันตก
อเมริกาใต้	บริเวณที่ราบสูงบราซิล และที่ราบสูงกิアナ
ออสเตรเลีย	พื้นที่ทางตอนเหนือ เช่น ในรัฐควีนสแลนด์ เป็นต้น

ลักษณะทั่วไป

สะวันนาโดยทั่วไปมีหญ้าขึ้นสูงและหนาแน่น และมีต้นไม้เข็งกระจายอยู่ ความสูงและความหนาแน่นของหญ้า แตกต่างกันตามความชื้นที่พื้นที่นั้น ๆ ได้รับ ปกติความสูงของหญ้าเฉลี่ยประมาณ 2 เมตร หรือ 6 ฟุต ในฤดูฝน หญ้าอาจขึ้นสูงมากถึง 4 เมตร หรือ 12 ฟุตก็ได้ และหญ้าแลดูเขียวชอุ่ม แต่ในฤดูแล้ง หญ้าจะแห้งแลดูเป็นสีน้ำตาล และร่วงทับกันพื้นดิน ทำให้ติดไฟได้ง่าย

ในพื้นที่ที่อยู่ใกล้ป่าเบตร้อน สะวันนาจะปะปนไปด้วยต้นไม้ประเพณหลังใบที่มีระดับสูงไม่มากนัก แต่ในพื้นที่ที่ค่อนข้างแห้งแล้วมีปริมาณฝนตกล)./อย สะวันนาจะประกอบด้วยหญ้าสั้น ๆ มีใบหยอดและกระจายอยู่เป็นหย่อม ๆ และมีพุ่มไม้ต่าง ๆ ชนิดกระจายอยู่ ในบริเวณทุ่งหญ้าเบตร้อน มักอุดมไปด้วยสัตว์ที่กินพืชเป็นอาหาร เช่น ยีราฟ ม้าลาย เป็นต้น และสัตว์ที่กินเนื้อเป็นอาหาร เช่น พากกระกูลเสือ เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีนกและแมลงมากมาย

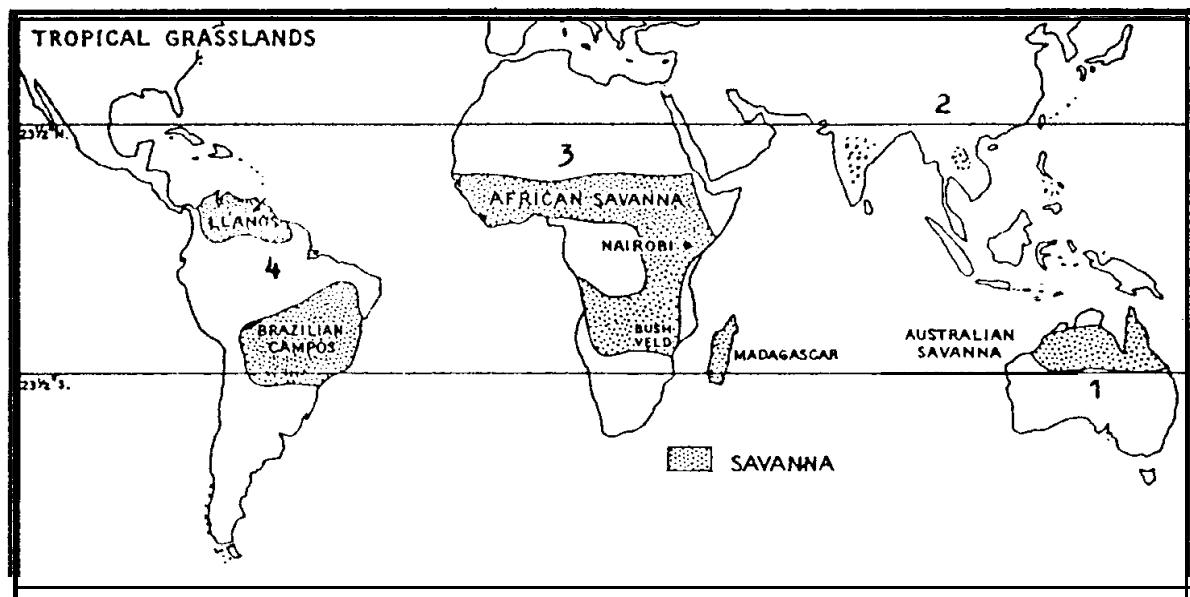
ชื่อต่างๆ ของทุ่งหญ้าเบตร้อน

ทุ่งหญ้าเบตร้อน มีชื่อเรียกแตกต่างกันตามทำเลที่ตั้งในแต่ละทวีป ดังแสดงในตารางนี้ คือ

หรือชื่อทุ่งหญ้า (CAMPOS)	บริเวณ
สะวันนา	ทวีปแอฟริกา และอสเตรเลีย
แคมป์ (CAMPO)	ทวีปอเมริกาใต้ บริเวณที่ราบสูงบราซิล
หรือแคมป์ปีส (CAMPOS)	
ยาโนน (LLANO) หรือ ยาโนส (LLANOS)	ทวีปอเมริกาใต้ บริเวณที่ราบสูงกิアナ

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ทุ่งหญ้าเบตร้อน ให้ประโยชน์ในด้านอุดมด้วยสัตว์ป่า ซึ่งในอดีตมนุษย์ได้ทำการล่าสัตว์ ใช้เป็นเครื่องยืดเชือกทั้งทางด้านอุปโภคและบริโภค จนปัจจุบันสัตว์ป่าบางชนิดมีจำนวนน้อยແแทบจะสูญพันธุ์ จึงทำให้ต้องมีการอนุรักษ์สัตว์ป่ากันขึ้น นอกจากนี้ยังให้ประโยชน์ในด้านใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ และทำการเพาะปลูก

1. ทวีปออสเตรเลีย
2. ทวีปเอเชีย
3. ทวีปแอฟริกา
4. ทวีปอเมริกาใต้

กม/ 18.8

ก. ของโลก

2. ทุ่งหญ้าแพรรี่

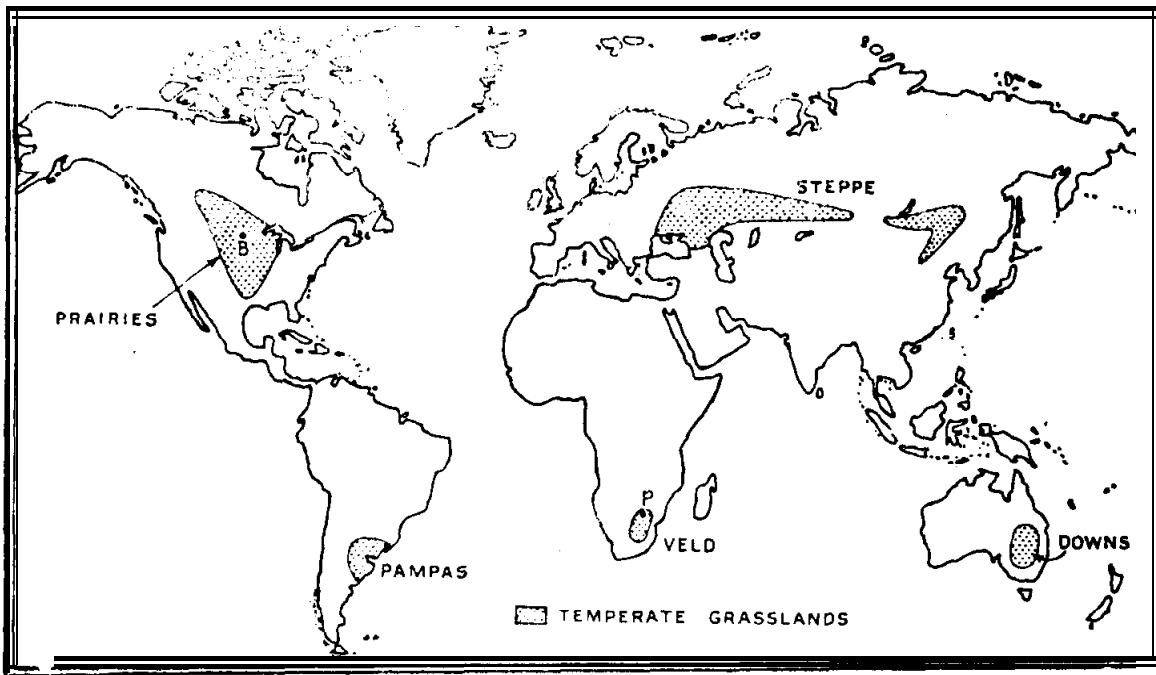
ที่ตั้ง

ทุ่งหญ้าแพรรี่เป็นทุ่งหญ้าที่พูนภัยในทวีปในเขตตอบอุ่น ซึ่งมีลักษณะอากาศที่มีความชื้นปานกลาง ปริมาณฝนตกระหว่าง 50 ซม. - 100 ซม. (20 - 40 นิว) ทวีปที่มีทุ่งหญ้าแพรรี่เป็นบริเวณกว้างขวาง ได้แก่ ทวีปในซีกโลกเหนือ เป็นส่วนใหญ่ คือ ทวีปเอเชียและทวีปอเมริกาเหนือ แต่ทุ่งหญ้าแพรรี่ก็มีปรากฏอยู่บ้างในทวีปในซีกโลกใต้ คือใน ทวีปแอฟริกา ทวีปอเมริกาใต้ และประเทศไทยและสเตรเลีย

ลักษณะทั่วไป

ทุ่งหญ้าแพรรี่ มีลักษณะแตกต่างกว่าทุ่งหญ้าสะวันนา คือ ส่วนใหญ่จะเป็นบริเวณที่ไม่ค่อยมีต้นไม้ใหญ่ขึ้น คงมีแต่ทุ่งหญ้าที่เออัดไปด้วยหญ้าที่มีลำต้นสูง (ไม่สูงเท่าสะวันนา ความสูงอยู่ระหว่าง 1 - 2 เมตร) มีรากลึก ใบกว้าง เขียวและอ่อนนุ่ม แต่ในบริเวณที่มีความชื้นมาก เช่น ถนนแม่น้ำ ลำธาร อาจมีต้นไม้ขึ้นปะปนบ้าง

ในบริเวณทุ่งหญ้าแพรรี่เต็มไปด้วยหญ้าหลายพันธุ์ที่ให้คุณค่าทางอาหารแก่พืช ในฤดูร้อนใบหญ้าจะเริ่มแห้งเหี้ยว และร่วงหล่นตายทับกันในฤดูใบไม้ร่วงตลอดจนฤดูหนาว แต่รากหญ้ายังไม่ตาย พอกถึงฤดูใบไม้ผลิ เมื่อได้รับความชื้น หญ้าจะเริ่มผลิตใบ ทำให้พื้นที่แลดูเหมือนปูด้วยพร้อมสีเขียว

รูป 18.9 ทุ่งหญ้าอ่อนอุ่นในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

ชื่อต่าง ๆ ของทุ่งหญ้าเขตตอนอุ่น

เช่นเดียวกับทุ่งหญ้าเขตหนาว ทุ่งหญ้าเขตตอนอุ่นมีชื่อเรียกแตกต่างกันดังแสดงในตารางดังนี้

ชื่อทุ่งหญ้า	บริเวณ
ทุ่งหญ้าเพรรี่	ทวีปอเมริกาเหนือ บริเวณที่รับภายในตอนกลางของสหรัฐอเมริกาและแคนาดา
ทุ่งหญ้าปามป่า (PAMPA) หรือ ทุ่งหญ้าปามปัส (PAMPAS)	ทวีปอเมริกาใต้ ในประเทศอาร์เจนตินา และ อุรuguay
ทุ่งหญ้าเวล์ด (VELD)	ทวีปแอฟริกา บริเวณที่รับสูงทางตะวันออกของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้
ทุ่งหญ้าเดน (DOWN หรือ DOWNLAND)	ประเทศออสเตรเลีย

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ทุ่งหญ้าแพร่ ในอดีตใช้เป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์เป็นส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันได้มีการใช้ทำประโยชน์มากยิ่งขึ้นในการเกษตร ด้วยเหตุนี้ในปัจจุบันจึงจะมีกล่าวกันว่าทุ่งหญ้าแพร่ กำลังจะเป็น “ทุ่งหญ้าที่อันตรธานไป” หรือ ‘VANISHING GRASSLANDS’ ทั้งนี้เนื่องจากทุ่งหญ้าแพร่อยู่ในบริเวณที่มีอากาศเหมาะสม คืออบอุ่น มีความชื้นปานกลาง มีдинอันอุดมสมบูรณ์ ทุ่งหญ้าแพร่ในหลายทวีป เช่น ในทวีปอเมริกาเหนือ ทวีปอเมริกาใต้ เป็นต้น ได้เป็นเขตเพาะปลูกธัญพืชที่สำคัญ คือ ข้าวโพด และข้าวสาลี และมีการเลี้ยงสัตว์ เช่น โคเนื้อ อย่างกว้างขวางอีกด้วย และในบางพื้นที่ก็ได้ก่อสร้างถนนและอุตสาหกรรมที่มีความสัมพันธ์กับการเกษตร เช่น มีโรงงานทำเย็บและอาหารกระป๋อง เป็นต้น

3. ทุ่งหญ้าแล้ง หรือทุ่งหญ้ากึ่งทะเลทราย

ที่ตั้ง

ทุ่งหญ้าแล้ง หรือทุ่งหญ้ากึ่งทะเลทรายพินิดินแคนตอนในทวีป ในเขตตอบอุ่นในบริเวณที่มีลักษณะอากาศกึ่งแล้ง (SEMIARID) ที่มีปริมาณฝนตกเฉลี่ยประจำปีระหว่าง 25 - 50 ซม. (10 - 20 นิว) บริเวณที่มีทุ่งหญ้าแล้งกว้างขวาง คือ หนองคายเชวีต และสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ก็มีบ้างในทวีปแอฟริกา ทวีปแอฟริกา และทวีปยุโรป

ลักษณะทั่วไป

ทุ่งหญ้าแล้งเป็นทุ่งหญ้าที่ไม่ค่อยมีต้นไม้ขึ้นสูง คล้ายทุ่งหญ้าแพร่ แต่เนื่องจากอยู่ในบริเวณที่มีปริมาณฝนตกน้อยกว่าทุ่งหญ้าแพร่ ดังนั้นจึงมีลักษณะเป็นทุ่งหญ้าที่ประกอบด้วยหญ้าสั้น ขี้นอยู่เป็นกระจุกๆ อย่างเบาบาง จนไม่สามารถปกคลุมดินได้ทั้งหมด ทำให้เห็นเนื้อดินในบางแห่งกว้างเปล่าแผ่นหินมา ทุ่งหญ้าแล้งจะปรากฏอยู่ในระหว่างพื้นที่แสงและพื้นที่เงือก ระหว่างพื้นที่แล้งและพื้นที่ชื้น คืออยู่ในพื้นที่ที่มีการระเหยมากกว่าปริมาณฝนที่ได้รับ ดังนั้นจึงมักพบว่าทุ่งหญ้าแล้ง หรือทุ่งหญ้ากึ่งทะเลทราย เป็นพื้นที่แปรปรวนระหว่างทะเลทรายกับทุ่งหญ้า

ชื่อทุ่งหญ้าแล้งในทวีปต่างๆ

สเตปป์ (STEPPE) เป็นชื่อเรียกกันในสหภาพโซเวียต

เกรต เเพลนส์ (GREAT PLAINS) เป็นชื่อเรียกในสหรัฐอเมริกา

บุสตา (PUZTA) เป็นคำภาษาอิสระ ใช้เป็นชื่อเรียกในประเทศซังกานี

หมายเหตุ สเตปป์นี้มีความหมายรวมถึงทุ่งหญ้ากึ่งทะเลทราย ในเขต้อนซึ่งเป็นเขตต่อแดนระหว่าง แดนทะเลทราย และสะวันนา

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ทุ่งหญ้าแล้งในอดีตมักเป็นที่อยู่ และที่ทำมาหากินของพวกลี้ยงสัตว์เรื่องและพวกล่าสัตว์ แต่ปัจจุบันได้ใช้เป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์ และทำการเพาะปลูก การเพาะปลูกอยู่ในรูปแบบของเกษตรกรรมเขตแล้ง (DRY FARMING) คือการเพาะปลูก โดยวิธีพายามรักษาความชื้นให้มีอยู่ในดินให้มากที่สุด เช่น การปลูกพืชที่ต้องการความชื้นน้อย การกำจัดวัชพืชให้หมดไป การพรุนไกกลับดิน หรือการหัวตุ่นต่าง ๆ มากำบังเดด เป็นต้น และหรือการเพาะปลูกในพื้นที่ชลประทาน พืชเพาะปลูกได้แก่หญ้าอัลฟafa (ALFAFA) ซึ่งใช้เป็นอาหารสัตว์และพืชที่มนุษย์บริโภคได้ แต่ทุ่งหญ้าแล้งบางแห่งได้กลายเป็นแหล่งอุตสาหกรรมสำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอาหารกระป๋องและอุตสาหกรรมผลผลิตจากหนังสัตว์ เช่น ในสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

พืชพรรณทางทะเลทราย

(DESERT)

ความหมายของทะเลทราย

ทะเลทราย คือพืชพรรณธรรมชาติที่พบในพื้นที่แห้งแล้ง (ARID) ที่มีปริมาณฝนตกประจำปีเฉลี่ยน้อยกว่า 25 ซม. (10 นิว.) พืชพรรณที่ขึ้นเป็นพืชชอบแล้ง (XEROPHYTES) ซึ่งปรับตัวเองให้สามารถเจริญเติบโตได้ดีในเขตที่มีความชื้นน้อย

ประเภทของทะเลทราย

ทะเลทราย จำแนกได้เป็น 2 ประเภทคือ

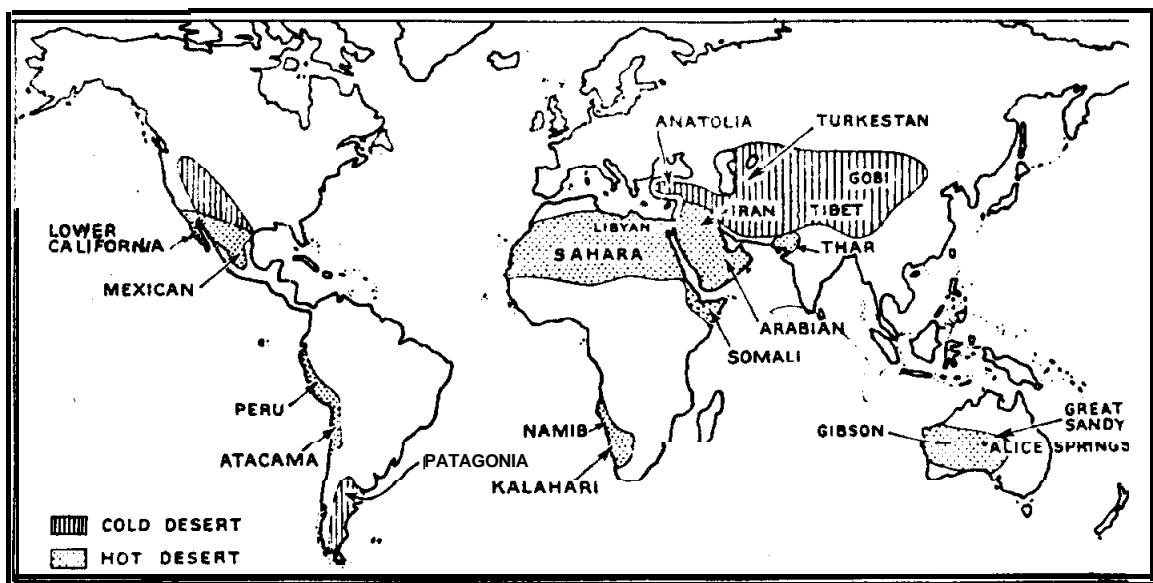
1. ทะเลทรายแห้งแล้ง (DRY DESERT)

2. ทะเลทรายน้ำแข็ง (ICE DESERT)

1. ทะเลทรายแห้งแล้ง (DRY DESERT)

ก่อตั้ง

ทะเลทรายแห้งแล้ง ได้แก่ ทะเลทรายเมืองร้อน (HOT DESERT) และ ทะเลทรายเมืองหนาว (COLD DESERT) ทะเลทรายเมืองร้อน หมายถึง ทะเลทรายในเขตร้อน และ ก่อตั้ง เมืองร้อน ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ภายในพื้นที่ป่าไม้ของลุมสินค้าที่พัดออกจากฝั่ง ประมาณระยะละติจูด 20 องศาเหนือ ใต้ถึง 30 องศาเหนือ ใต้ ส่วนทะเลทรายเมืองหนาว หมายถึง ทะเลทรายที่พับในเขตอุ่น

รูป 18.10 ทะเลทรายแห้งแล้งในภูมิภาคต่างๆ ของโลก

ทะเลรายแห้งแล้งพนกวังขวางในทวีปต่าง ๆ ดังแสดงในตารางดังนี้

ทวีป	บริเวณ
เอเชีย	ภูมิภาคเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ เช่น ทะเลราย รูบ อัล คาลี (RUB AL - KHALI) ในคาบสมุทรอาหรับ และบางส่วนในภูมิภาคเอเชียใต้ เช่น ทะเลรายธาร์ (THAR หรือ GREAT INDIAN DESERT) ซึ่งอยู่ในเขตต่อแดนอินเดียตะวันตกเฉียงเหนือและปา基สถานตะวันออกเฉียงใต้ ในเชิงโลกแห่งนี้ มีทะเลรายกว้างใหญ่ คือ ทะเลรายสะอารา (SAHARA) และในเชิงโลกได้มีทะเลราย คาลาหารี (KALAHARI) และนามิบ (NAMIB)
แอฟริกา	ประเทศเมกซิโก และสหรัฐอเมริกา ทางตะวันตกเฉียงใต้ ชายฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของทวีป ในประเทศ เปรู และ ชิลี (ตอนเหนือ) โดยเฉพาะในประเทศชิลี มีชื่อเรียกว่า ทะเลรายอะตาcame (ATACAMA)
อเมริกาเหนือ	ปะตูซาน
อเมริกาใต้	โดยเฉพาะในประเทศชิลี มีชื่อเรียกว่า ทะเลรายอะตาcame (ATACAMA)
ออสเตรเลีย	ตอนกลางและตะวันตก

หมายเหตุ ทวีปยุโรปเป็นทวีปเดียวที่ไม่มีทะเลรายแห้งแล้ง

ลักษณะทั่วไป

ทะเลรายแห้งแล้ง บางส่วนอาจประกอบด้วยพืชหรือราษฎรล้วน ไม่มีไม้พุ่มหรือหญ้าขึ้นอยู่เลย แต่โดยทั่วไปจะมีพืชขึ้นอยู่ห่าง ๆ กัน เป็นประเภทพืชชอนแล้ง ที่มีส่วนประกอบของลำต้นที่สามารถถูกไฟไหม้ได้ และป้องกันไม่ให้มีการสูญเสียความชื้นจากลำต้นได้ง่าย พืชลักษณะดังกล่าวมักมีใบเล็กหนา หรือมีหนามแทนใบ มีรากอวนยาว และเปลือกหนา เป็นต้น ได้แก่ กระบอกเพชร (CACTI) พุ่มไม้หนามที่เรียกว่า ครีโอโซท (CREOSOTE) และตามาริสก์ (TAMARISK) กระจายอยู่ แต่ในบริเวณที่ชุ่มชื้นแบบทะเลราย คือ โอเอซิส (OASIS) ซึ่งปกติเป็นบริเวณที่มีน้ำได้ดินอยู่ มักมีพืชยืนต้น เช่น อินทนิลและชื่อ

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ทะเลรายแห้งแล้งเป็นสถานที่ที่มีการตั้งถิ่นฐานอย่างเบาบาง และมักจะมีชุมชนใน

บริเวณไอโอเอชีส ประชากรในทະເລທຣາຍມີວັດນຫຮຣມເລື່ງສັຕວເຮົອນທັນນີ້ເພື່ອເສາະແສວງຫາແລ່ງວາหาร ຄື່ອ ພູ້ແລ້ນ້າໄສສັຕວ ຈຶກສ່າວໄດ້ວ່າເປັນກຸ່ມໜັນທີ່ມີ “ຄົດເຄືລ່ອນຍ້າຍ (NOMADISM)” ສັຕວເລື່ງເປັນປະເທດທີ່ທັນຕ່ອງກາສແໜ່ງແລ້ງໄດ້ເປັນຍ່າງດີ ເຊັ່ນ ອູ້ ແລະ ພະ ເປັນຕົ້ນ ມີກາເພາະປຸກເພື່ອຍັງເຊີບ ແຕ່ໃນດິນແດນທີ່ພັ້ນນາແລ້ວ ບຣິເວຳທະເລທຣາຍແໜ່ງແລ້ງ ເຊັ່ນ ໃນພື້ນທີ່ຕອນໃນຂອງມລວູແຄລືຟອ່ວນໍ້ຍ ສຫວູອເມົກົກ ແລະ ໃນວັງອອສເຕຣເລີຍຕະວັນຕກ ໄດ້ໃຊ້ວິທີກາຮລປະການ ແລະ ໃຫ້ພື້ນທີ່ນັ້ນກຳເກົດເກົ່າ

ຈາກການສໍາວັດທະເລທຣາຍເຂົ້າຮ້ອນບາງແໜ່ງປຣາກງວ່າ ອຸດມດ້ວຍທຣັພຢາກແວ່ຮາດຸ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶກກ່ອໄໝເກີດກິຈກະນາງເຄຣະຫຼົກທີ່ສຳຄັນອີກປະເທດທີ່ນີ້ ແກ່ປະກາມໃນທະເລທຣາຍ ດື່ອກາຊຸດແຮ່ແລະການທຳເໜືອງແຮ່ ແຮ່ສຳຄັນ ໄດ້ແກ່

ນໍາມັນປີໂຕຮເລີນ	ພບໃນພື້ນທີ່ອັນອ່າວເປົວເຕີຍ	ໃນກວີປເອເຊີຍ	ແລະ ໃນທະເລທຣາຍ
ສະຫາරາໃນກວີປແວີຣິກາ			
ໃນເຕຣກ	ພບໃນທະເລທຣາຍຂະຕາກາມໃນປະເທດຫີ່ລື		
ທອງຄໍາ	ພບໃນວັງອອສເຕຣເລີຍຕະວັນຕກ		

2. ທະເລທຣາຍນໍ້າແໜ່ງ

ທີ່ຕັ້ງ

ທະເລທຣາຍນໍ້າແໜ່ງເປັນທະເລທຣາຍເນັດຫາວາ ມີທີ່ຕັ້ງອູ້ໃນເຂດຕອງກົດົກ ທະເລທຣາຍນໍ້າແໜ່ງຈາງເຮັກອີກຊື່ອຫັນໄດ້ວ່າ “ຖຸນດຣາ (TUNDRA)” ທະເລທຣາຍນີ້ພັບກວ້າງຂວາງໃນພື້ນທີ່ເໜືອສຸດຂອງທຸນປິ່ງໃນຊື່ກໂລກເໜືອ ຄື່ອ ກວີປເອເຊີຍ ກວີປຸ່ໂຮປ ກວີປແວີຣິກາ ແລະ ກວີປແອນຕາກກ-ແອນຕາກກົດົກໃນຊື່ກໂລກໄດ້ ແຕ່ຍັງພັບບັງໃນບຣເວນທີ່ມີຮະດັບສູງມາກເໜືອນ້າທະເລໃນເຂດວັນແລະເຂດອຸ່ນ

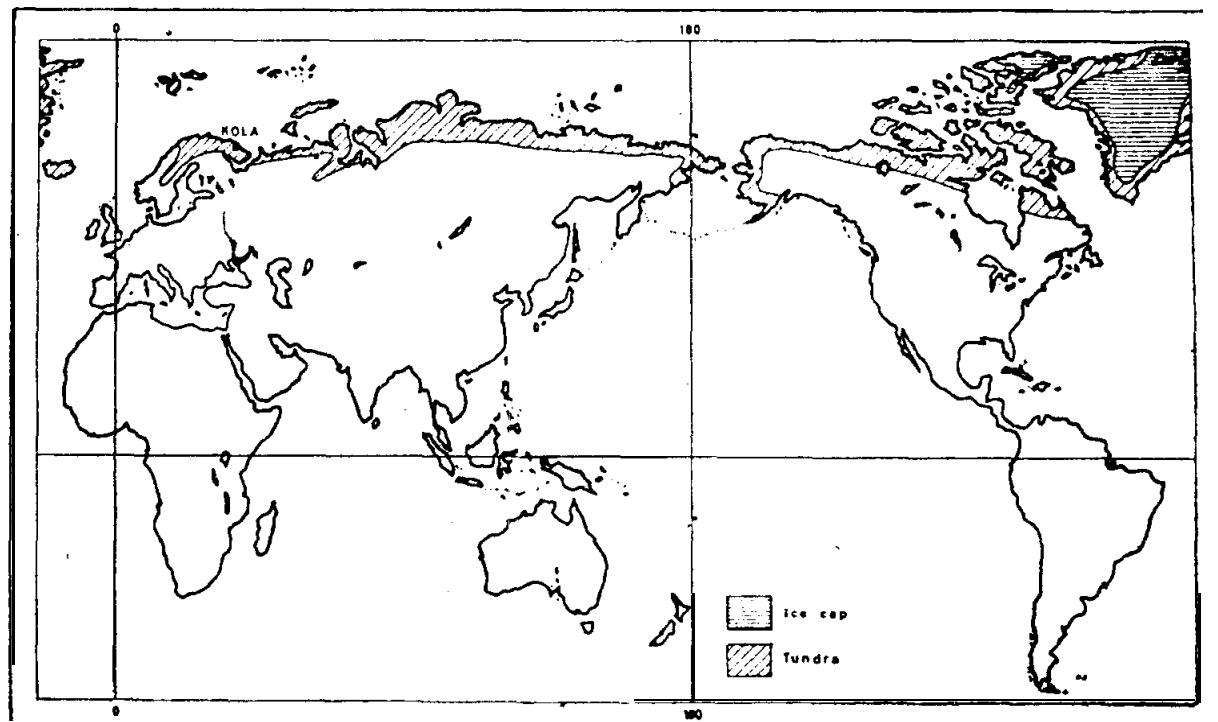
ສັກຄະກ່ວ່າໄປ

ທະເລທຣາຍນໍ້າແໜ່ງ ເປັນພື້ນທີ່ທີ່ໄມ້ມີຕັ້ນໄມ້ຂຶ້ນ ພື້ນຜົວໜ້າປະກອບດ້ວຍພື້ນປະເທດຫຼູ້ ເຊັ່ນ ມອສ (MOSS) ແລະ ອ່າຍຕະໄຄຣນໍ້າ (LICHEN) ແລະ ພຸ່ມໄມ້ເຕີຍ ຖ້າທີ່ມີຄວາມສູງເພີ່ງ 2 - 3 ນີ້ ເຊັ່ນ ບິລເບວີ (BILBERRY) ເປັນຕົ້ນ ນາງໝາດຈາກເປັນໄມ້ດອກ ເຊັ່ນ ອາງກົດົກ ປອປັ້ນ (ARCTIC

POPPY) เป็นต้น ในพื้นที่ทางตอนใต้ที่มีอานาเขาจดป่าสน อาจจะมีต้นไม้ยืนต้นประจำบ้าน เช่น ต้นเบิร์ช (BIRCH) และวิลโล (WILLOW) แต่ในพื้นที่ที่อยู่ใกล้ขั้วโลกจะประกอบไปด้วย หินะและน้ำแข็งตลอดกาล

ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

กะเลกรายน้ำแข็ง เป็นที่อยู่ของสัตว์ประเกทที่มีขนยาว หรือ เฟอร์ (FUR) ดังนั้น จึงทำให้กลุ่มนคนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตนี้ ดำรงชีพด้วยการล่าสัตว์ และเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ ในบางบริเวณได้ใช้สถานที่ทำการก่อสร้าง เป็นสถานีอุตุนิยมวิทยา สถานีเรดาร์ เมืองและชุมชน เพื่อใช้เป็นสถานที่แลกเปลี่ยนสินค้า และการขนส่งทั้งทางบก และทางอากาศ แต่โดยเฉพาะ ในทวีปแอนตาร์กติกา พื้นที่กะเลกรายน้ำแข็งทางภาคตะวันตก และภาคตะวันออก กำลังอยู่ ในระยะของการสำรวจทางธรณีสัณฐานวิทยาของหลายประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย สัญปุน นอร์เวย์ และสาธารณรัฐแพร์วิเกาใต้

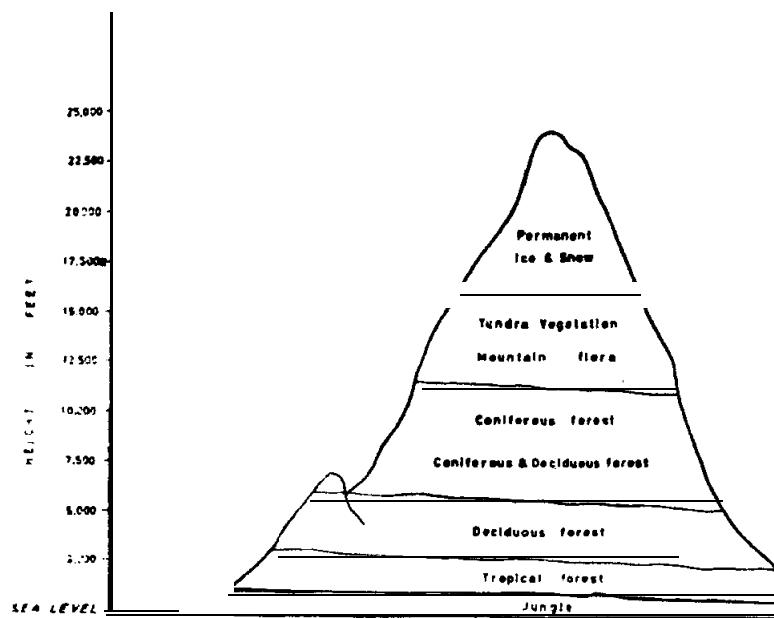

รูป 18.11 ที่น_CURSOR&EQUATION_ทางพื้นที่แข็ง

พืชพรรณธรรมชาติในพื้นที่สูง (HIGHLAND NATURAL VEGETATION)

พืชพรรณธรรมชาติในพื้นที่สูง เป็นพืชพรรณที่พบในพื้นที่บนแนวดิ่ง มีลักษณะแตกต่างจากพืชพรรณที่พบในแนวราบ ทั้งนี้ เพราะขึ้นอยู่กับปัจจัยควบคุมซึ่งได้แก่ ระยะสูงของพื้นที่ และอุณหภูมิในระดับความสูงของพื้นที่นั้น ๆ ปกติในอัตราเปลี่ยนอุณหภูมิตามสูง (TEMPERATURE LAPSE RATE) ในบรรยากาศชั้น โทรโพสเฟียร์ (TROPOSPHERE) เมื่อขึ้นสูงจากพื้นดินขึ้นไป อุณหภูมิจะลดลง โดยเฉลี่ยประมาณ 0.6 องศาเซลเซียสต่อ 100 เมตร หรือ 1 องศาฟาเรนไฮต์ ต่อระดับสูง 300 พุต

พืชพรรณธรรมชาติในพื้นที่สูงหรือบนภูเขา มีความแตกต่างกันจากเชิงเขาถึงยอดเขา ในรูปแบบของป่าฝนศูนย์สูตร ป่าไม้ผลัดใบเขตร้อน และทุ่งหญ้าป่าไม้ผลัดใบเขตหนาวอุ่นและทุ่งหญ้าผสม ป่าไม้ผลัดใบเขตหนาวอุ่นหรือ ป่าสน ทุ่งหญ้าแบบแอลไพน์ (ALPINE MEADOWS คือ ทุ่งหญ้าที่พบโดยทั่วไปในเขตระหว่างป่าสนกับเส้นขอบฟ้า และทุ่งรา

รูป 18.12 พืชพรรณธรรมชาติในพื้นที่สูง